

'Onder de Boschboom'

Verwachtingen

Geen maand zo vol goede wensen en voornemens als januari. Voorlopig strekken die verwachtingen zich uit over een heel jaar. Ze zijn vooral bestemd voor ieder persoonlijk, gemeend en hartelijk. Ze raken echter ook onze Bossche gemeenschap die op bestuurlijk niveau ernstig is versplinterd. Want ruim vier jaar raadslidmaatschap heeft nauwelijks enig coördinerend effect opgeleverd en zeker geen efficiënt beleid ter realisering van plannen of tenminste een route uitgestippeld voor dit jaar. Het ontbreekt onze bestuurders kennelijk aan gezamenlijk zicht op een nadere invulling van het oude ziekenhuisterrein, een nieuw theater, dat als luchtspiegeling voortdurend her en der van plaats wisselt en nu zelfs de onbevredigende verwachting tart van een interne verbouwing, een 25 meter korte brug, die zonder uitzicht op voltooiing, met een kunstenaarsprijs bekroond, al jaren de gemeenschap ettelijke miljoenen euro's kost. Het praten over een bibliotheek voor de toekomst weet van geen ophouden. Een artistiek en doortastend besluit voor huisvesting van onze amateurkunst hangt in het ongerede. Een geschikte inrichting van het Kruithuis blijft onbesproken. Het zwalkend beleid voor een bestemming van het oude koningstheater vinden sommigen onbegrijpelijk. Een deugdelijk lijstje met te ondernemen activiteiten, ondersteund door een argumentatie van nut en noodzaak, voor- en nadelen, een precieze tijdbalk en een exacte berekening blijkt ver te zoeken.

Dat geldt ook voor de ene katholieke kerkgemeenschap, die zelfs met verwaarlozing van eigen bestuurlijke eenstemmigheid, een toren ter bezichtiging van de St.-Jan wil bouwen naast een onbestemd museum. Ze ruilt zelfs onverhoeds een fraaie kerk met een bloeiende gemeenschap beschamend in voor een opslagplaats van afgedankte, kerkelijke spullen. Het initiatief van de protestantse geloofsgemeenschap valt daarentegen als voorbeeld toe te juichen. Zij verbetert haar grote kerk ten gunste van eigen diensten en tegelijk ten voordele van publiek belang. Wij kijken nu uit op de fraaie, nieuw-ingerichte Casinotuin met een geslaagde herplaatsing van beide oorlogsbeelden. De verwachtingen voor de al of niet gewenste parkeergarage aan de Hekellaan, ondanks betreurenswaardig verlies van zijn historische naam 'vonk- en vlam terrein', lijken terecht waardering op te roepen. De aanleg van een verrassende wandelboulevard als sluitstuk en omlijsting belooft namelijk een onverwacht landschappelijk hoogstandje te worden.

Daalt er dan eindelijk een engel uit de hemel ter vervanging van klungelige Bosschenaren of verschijnt er misschien wel een deus ex machina uit Tilburg? Dat zou de verlichte geest kunnen zijn die op het einde van het Bossche treurspel en aan het begin van het nieuwe jaar onverwacht optreedt om de lastige knoop van onderlinge, broeierige verdeeldheid te ontwarren en zicht te geven op een nabije toekomst, de geesten rijp maakt met elan en enthousiasme voor broodnodige samenwerking en het vertrouwen van onze bevolking weet te wekken.

Je zou wensen, dat onze bestuurders zich inspannen om stap voor stap zaken te regelen, die het welzijn van onze gemeenschap voortdurend raken. Pasklare oplossingen, die natuurlijk nooit iedereen zullen bevredigen, blijven zo, stuitend, onuitgevoerd. Het is juist de kunst om democratisch een beleid te verwezenlijken, dat op instemming van veel bewoners kan rekenen.

Theo Hoogbergen

Reacties: hoogbergen@home.nl

'Onder De Boschboom' is een rubriek van cultuurhistorische aard, die haar columnisten een podium biedt om op persoonlijke titel onderwerpen die met de Bossche cultuur te maken hebben uit te diepen. Reacties? Stuur uw email naar: onderdeboschboom@kringvrienden.nl